

AMB ESTIL PASQUAL

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Cada diumenge de l'any ha de ser per a nosaltres com aquell diumenge en el qual Jesús Ressuscitat entrà, es posà al mig i parlà als seus deixebles.

El diumenge, amb la seva senzilla *solemnitat*, hauria de marcar la nostra vida de cristians amb la fe en la resurrecció de Jesús. El missatge que aquesta experiència transmet té un fort lligam amb l'amor, l'únic criteri vàlid per testimoniar la fe.

El relat evangèlic d'avui conté un devessall de temes pasquals: les ferides de Jesús, el do de la pau, l'Esperit Sant, l'alegria, la missió, la fe de Tomàs i la benaurança dels qui creuran sense haver vist. També hem escoltat en el llibre dels Actes que la primera comunitat cristiana «tenia un sol cor i una sola ànima» i que «tenien tots els béns en comú». Un estil de vida propi, un estil pasqual.

La missió de l'Església avui no és només semblant a la que el Pare confià al seu Fill, sinó que és realment la continuïtat única de la que el Pare confià a Jesús.

El Crist glorificat transmet als seus deixebles la PAU. Jesús els dona la pau fins a tres vegades. En teníem necessitat. Tots els creients hauríem de ser agents de pau. Una pau que no és sinònim de tranquil·litat, ni un tancar els ulls al sofriment del proïsme. Sinó una pau que és esforç, voluntat, lluita, conquesta. Costa esforç construir l'autèntica pau.

L'encert de la primera comunitat és que al cap de vuit dies Tomàs era amb ells. Cal que tinguin lloc en el si de la comunitat els qui encara no creuen, per tal que també puguin trobar-se amb el Crist Ressuscitat. A les benaurances dels pobres, dels humils, dels perseguits, gràcies a la incredulitat de Tomàs, sortosament Jesús hi afegeix una altra benaurança: «Feliços els qui creuran sense haver vist».

La fe l'alimentem en la celebració litúrgica, sí, però la vivim en la dispersió i amb el testimoni. I no ho oblidem: la fe hauria de ser viscuda amb un estil pasqual.